A játék minden egyes állásához hozzárendelünk egy nemnegatív egész számot.

Tekintsük a pénzdarabokat egy kettes számrendszerben felírt szám jegyeinek; ahol a fej van felül, ott ez a jegy 1, ahol az írás van felül, ott a jegy 0. A jegyeket (balról jobbra) összeolvassuk és az így kapott számot rendeljük hozzá az álláshoz. Például

$$IFFIIF \to 011001_2 = 25.$$

Azt állítjuk, hogy ez a szám a játék során minden egyes lépésben csökken. Valóban, minden lépésben egy 1-est 0-ra cserélünk ki és megváltoztatjuk a kisebb helyi értékű jegyeket, de a nagyobb helyi értékűeket nem változtatjuk meg. Tehát a legnagyobb helyi értékű jegy, amit megváltoztatunk csökken, ezért a szám is csökken.

Ha felírjuk a játékban előforduló állásokhoz rendelt számokat, azok egy szigorúan monoton fogyó sorozatot alkotnak. Mivel azonban nemnegatív egész számokból nem lehet végtelen hosszú szigorúan monoton fogyó sorozatot összeállítani, a sorozat véges hosszú, vagyis a játék véges sok lépésben véget ér. A nyerő stratégia meghatározásához vegyük észre, hogy az utolsó pénzdarab minden lépésben megfordul. Ha tehát a játék kezdetén az utolsó egyforintoson a fej van felül, akkor a kezdő lépései előtt mindig ugyanilyen helyzetben lesz. Ez azt jelenti, hogy a kezdő mindig tud lépni, nem veszíthet. Mivel azonban a játék véges sok lépésben véget ér, ez azt jelenti, hogy a játék tetszőleges lefolyása esetén a kezdő nyer.

Megfordítva, ha kezdetben az utolsó pénzdarabon az írás van felül, akkor a második játékos mindig tud lépni, ezért ő nyer.